



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

zo 6. júla 2022*

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Európskej únie NEHERA – Absolútny dôvod neplatnosti – Neexistencia nekonania v dobrej viere – Článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 59 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Vo veci T-250/21,

Ladislav Zdút, bydliskom v Bratislave (Slovensko), v zastúpení: Y. Echevarría García, advokátka,
žalobca,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastníci v konaní pred Všeobecným súdom:

Isabel Nehera, bydliskom v Suttone, Ontario (Kanada),

Jean-Henri Nehera, bydliskom v Burnaby, Britská Kolumbia (Kanada),

Natacha Sehnal, bydliskom v Montferrier-sur-Lez (Francúzsko),

v zastúpení: W. Woll, advokát,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk (spravodajkyňa), G. Hesse a D. Petrлік,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na to, že účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a keďže sa na základe článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobca, pán Ladislav Zdút, domáha zrušenia rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 10. marca 2021 (vec R 1216/2020-2) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Žalobca podal 6. mája 2013 na EUIPO prihlášku ochrannej známky Európskej únie podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), v znení zmien [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].
- 3 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis tohto obrazového označenia:



- 4 Výrobky uvedené v prihláške patria do tried 18, 24 a 25 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre každú z týchto tried zodpovedajú tomuto opisu:
 - trieda 18: „Koža a imitácie kože, výrobky z týchto materiálov nezahrnuté v iných triedach; koža, zvieracie kože; kufre a cestovné tašky; dáždniky a slnečníky; vychádzkové palice“,
 - trieda 24: „Prešívané posteľné pokrývky; pokrývky na stôl“,
 - trieda 25: „Odevy, obuv a pokrývky hlavy“.
- 5 Prihláška ochrannej známky bola zverejnená 10. júna 2013 vo *Vestníku ochranných známk Spoločenstva* č. 2013/107.
- 6 Ochranná známka bola zapísaná 31. októbra 2014 pod číslom 11794112 pre všetky výrobky uvedené v bode 4 vyššie.
- 7 Dňa 17. júna 2019 vedľajší účastníci konania, pani Isabel Nehera, Jean-Henri Nehera a pani Natacha Sehnal, podali návrh na vyhlásenie neplatnosti uvedenej ochrannej známky v súlade s ustanoveniami článku 59 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001 pre všetky výrobky označené touto ochrannou známkou. Tvrdili, že žalobca nekonal pri podávaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v dobrej viere. Uviedli najmä, že ich starý otec Jan Nehera založil

v 30. rokoch 20. storočia v Československu podnik, ktorý uvádzal na trh odevy a módne doplnky, a podal prihlášku pre národnú ochrannú známku, ktorú používal a ktorá je zhodná s napadnutou ochrannou známkou (ďalej len „staršia československá ochranná známka“).

- 8 Rozhodnutím z 22. apríla 2020 zrušovacie oddelenie EUIPO zamietlo návrh na vyhlásenie neplatnosti z dôvodu, že nebolo preukázané, že žalobca nekonal pri podávaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v dobrej viere.
- 9 Vedľajší účastníci konania podali 15. júna 2020 na EUIPO odvolanie proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia podľa článkov 66 až 71 nariadenia 2017/1001.
- 10 Napadnutým rozhodnutím druhý odvolací senát EUIPO vyhovel odvolaniu vedľajších účastníkov konania, zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia a vyhlásil napadnutú ochrannú známku za neplatnú.
- 11 Odvolací senát v podstate uviedol, že staršia československá ochranná známka bola dobre známa ochranná známka a v 30. rokoch 20. storočia bola v Československu riadne používaná. Konštatoval, že žalobca vedel o existencii a známosti tak pána Jana Neheru, ako aj staršej československej ochrannej známky, ktorá si zachovala určité dobré meno. Odvolací senát tiež uviedol, že žalobca sa pokúsil vytvoriť súvislosť medzi ním a touto ochrannou známkou. Za týchto podmienok usúdil, že úmyslom žalobcu bolo neoprávnene využívať dobré meno pána Jana Neheru a staršej československej ochrannej známky. Na základe toho dospel k záveru, že žalobca nekonal pri podávaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v dobrej viere.

Návrhy účastníkov konania

- 12 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania týkajúcich sa konania pred odvolacím senátom EUIPO.
- 13 EUIPO a vedľajší účastníci konania navrhujú, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti dokumentov predložených prvýkrát Všeobecnému súdu

- 14 V prílohe k žalobe žalobca predložil jednak výpis zo slovenského obchodného registra týkajúci sa spoločnosti Jandl a jednak brožúrku vypracovanú touto spoločnosťou, v ktorej sa napadnutá ochranná známka propaguje.

- 15 Ako správne uvádza EUIPO, tieto dokumenty, ktoré boli predložené po prvýkrát Všeobecnému súdu, nemožno zohľadniť. Cieľom podania žaloby na Všeobecný súd je totiž preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov EUIPO podľa článku 72 nariadenia 2017/1001, takže úlohou Všeobecného súdu nie je opätovne skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dokumenty, ktoré boli prvýkrát predložené až v konaní pred ním. Je teda nutné vyššie uvedené dokumenty odmietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ich dôkaznú silu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, bod 19 a citovanú judikatúru].

O veci samej

- 16 Na úvod treba spresniť, že vzhľadom na dátum podania predmetnej prihlášky, a to 6. mája 2013, ktorý je rozhodujúci na účely určenia uplatniteľného hmotného práva, sa na skutkový stav prejednávanej veci vzťahujú hmotnoprávne ustanovenia nariadenia č. 207/2009 (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. októbra 2004, Alcon/ÚHVT, C-192/03 P, EU:C:2004:587, body 39 a 40, a rozsudok z 29. januára 2020, Sky a i., C-371/18, EU:C:2020:45, bod 49). Preto, pokiaľ ide o hmotnoprávne normy, treba v prejednávanej veci odkazy na článok 59 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001, ktoré urobil odvolací senát v napadnutom rozhodnutí a účastníci konania vo svojich písomných podaniach, chápať ako odkazy na článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorý má rovnaké znenie.
- 17 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.
- 18 Žalobca v podstate tvrdí, že odvolací senát nesprávne usúdil, že pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky nekonal v dobrej viere. Vedľajší účastníci konania na jednej strane totiž nepreukázali, že staršia československá ochranná známka bola k tomuto dátumu ešte zapísaná alebo používaná, takže nie sú nositeľmi žiadneho práva k označeniu a názvu Nehera. Vedľajší účastníci konania na druhej strane nepreukázali ani to, že pán Jan Nehera a staršia československá ochranná známka boli k uvedenému dátumu stále známi alebo že si zachovali dobré meno. Za týchto podmienok mu nemožno vytýkať nijaký nečestný úmysel alebo nekalé konanie.
- 19 EUIPO a vedľajší účastníci konania odmietajú tvrdenia žalobkyne.

Úvodné pripomienky

- 20 Na úvod treba pripomenúť, že článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že ochranná známka Európskej únie sa vyhlási za neplatnú na základe návrhu podaného EUIPO alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení práv, ak prihlasovateľ nekonal pri podávaní prihlášky tejto ochrannej známky v dobrej viere.
- 21 Pojem nekonanie v dobrej viere uvedený v článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nie je v právnej úprave nijakým spôsobom definovaný, vymedzený ani opísaný [pozri rozsudok z 29. júna 2017, Cipriani/EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI), T-343/14, EU:T:2017:458, bod 25 a citovanú judikatúru].

- 22 Treba však poznamenať, že Súdny dvor a Všeobecný súd poskytli viaceré spresnenia týkajúce sa spôsobu, akým sa má vykladať pojem nekonanie v dobrej viere, ako je uvedený v článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, a posudzovať jeho existencia.
- 23 Po prvé v súlade s jeho obvyklým významom v bežnej hovorovej reči pojem „nekonanie v dobrej viere“ predpokladá existenciu určitého stavu mysle alebo nečestného úmyslu (rozsudky z 12. septembra 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, bod 45, a z 29. januára 2020, Sky a i., C-371/18, EU:C:2020:45, bod 74).
- 24 Pojem nekonanie v dobrej viere treba navyše chápať v kontexte práva ochranných známk, teda v kontexte obchodného styku. V tejto súvislosti normy týkajúce sa ochrannej známky Európskej únie majú za cieľ predovšetkým prispieť k systému nerušenej hospodárskej súťaže v Európskej únii, v ktorom na účely získania a udržania si klientely kvalitou svojich výrobkov alebo služieb musí každý podnik mať možnosť dať zapísať ako ochranné známky označenia umožňujúce spotrebiteľovi odlíšiť bez možnosti zámene tieto výrobky alebo služby od výrobkov alebo služieb iného pôvodu (rozsudky z 12. septembra 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, bod 45, a z 29. januára 2020, Sky a i., C-371/18, EU:C:2020:45, bod 74).
- 25 V dôsledku toho sa dôvod absolútnej neplatnosti uvedený v článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 uplatní, ak z relevantných a potvrdzujúcich dôkazov vyplýva, že majiteľ ochrannej známky Európskej únie podal prihlášku tejto ochrannej známky nie s cieľom zúčastniť sa hospodárskej súťaže čestným spôsobom, ale s úmyslom poškodiť záujmy tretích osôb spôsobom, ktorý nie je v súlade s čestnými praktikami alebo s úmyslom získať výlučné právo na iné účely, než sú tie, ktoré súvisia s funkciou ochrannej známky, predovšetkým so základnou funkciou označenia pôvodu, a to aj bez toho, aby sa zameral na konkrétnu tretiu osobu (rozsudky z 12. septembra 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, bod 46, a z 29. januára 2020, Sky a i., C-371/18, EU:C:2020:45, bod 75).
- 26 Po druhé úmysel prihlasovateľa ochrannej známky je subjektívnym prvkom, ktorý však musia príslušné správne a súdne orgány vymedziť objektívne. Každé tvrdenie o nekonaní v dobrej viere treba posudzovať z celkového hľadiska, a to s prihliadnutím na všetky relevantné skutkové okolnosti prejednávanej veci. Len takto je možné objektívne posúdiť tvrdenie o nekonaní v dobrej viere (pozri rozsudok z 12. septembra 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, bod 47 a citovanú judikatúru).
- 27 Na tieto účely treba predovšetkým zohľadniť po prvé skutočnosť, že prihlasovateľ vie alebo má vedieť, že tretia osoba používa najmenej v jednom členskom štáte zhodné alebo podobné označenie pre zhodný alebo podobný výrobok alebo službu, ktoré by mohlo viesť k zámene s prihlasovaným označením, po druhé úmysel prihlasovateľa zabrániť tejto tretej osobe pokračovať v používaní takéhoto označenia, ako aj po tretie stupeň právnej ochrany, ktorá sa vzťahuje na označenie tejto tretej osoby a prihlasované označenie (rozsudok z 11. júna 2009, Chocofabrika Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, bod 53).
- 28 Na základe toho skutočnosti vymenované v bode 27 vyššie sú len ukázkami zo súboru skutočností, ktoré možno zohľadniť v súvislosti s vyhlásením o existencii prípadného nekonania v dobrej viere prihlasovateľa pri podávaní prihlášky ochrannej známky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 2017, CIPRIANI, T-343/14, EU:T:2017:458, bod 28 a citovanú judikatúru).

- 29 Môžu teda existovať prípady, keď sa možno domnievať, že prihláška ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere bez ohľadu na neexistenciu pravdepodobnosti zámeny medzi označením používaným treťou osobou a napadnutou ochrannou známkou alebo na skutočnosť, že tretia osoba označenie zhodné alebo podobné s napadnutou ochrannou známkou nepoužívala. Iné skutkové okolnosti totiž môžu prípadne predstavovať relevantné a potvrdzujúce dôkazy preukazujúce neexistenciu dobrej viery prihlasovateľa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. septembra 2019, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, body 52 až 56).
- 30 Treba teda konštatovať, že v rámci celkového posúdenia vykonaného na základe článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 možno tiež zohľadniť pôvod dotknutého označenia a jeho používanie od jeho vytvorenia, obchodnú logiku, ktorá viedla k podaniu prihlášky tohto označenia ako ochrannej známky Európskej únie, ako aj chronológiu udalostí, ktoré charakterizujú okolnosti uvedeného podania [pozri rozsudok zo 7. júla 2016, Copernicus-Trademarks/ÚHVT – Bolloré (LUCEO), T-82/14, EU:T:2016:396, bod 32 a citovanú judikatúru].
- 31 Možno tiež zohľadniť stupeň všeobecnej známosti dotknutého označenia v čase podania prihlášky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júna 2009, Chocodéfabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, bod 51), najmä ak toto označenie bolo predtým zapísané alebo používané treťou osobou ako ochranná známka [pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2014, Simca Europe/ÚHVT – PSA Peugeot Citroën (Simca), T-327/12, EU:T:2014:240, bod 40].
- 32 Skutočnosť, že by používanie prihlasovaného označenia prihlasovateľovi umožnilo neoprávnene využívať dobré meno ochrannej známky alebo staršieho označenia alebo dokonca meno známej osoby, totiž môže dokazovať, že prihlasovateľ nekonal v dobrej viere [pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. mája 2014, Simca, T-327/12, EU:T:2014:240, a zo 14. mája 2019, Moreira/EUIPO – Da Silva Santos Júnior (NEYMAR), T-795/17, neuvverejnený EU:T:2019:329].
- 33 Po tretie ak sa nekonanie v dobrej viere prihlasovateľa ochrannej známky zakladá na jeho úmysle neoprávnene využívať dobré meno staršieho označenia alebo mena, príslušnou skupinou verejnosti na posúdenie existencie tohto dobrého mena a neoprávneného prospechu z uvedeného dobrého mena je tá skupina verejnosti, ktorej sa týka napadnutá ochranná známka, teda priemerný spotrebiteľ výrobkov, pre ktoré bola zapísaná (pozri analogicky rozsudok z 27. novembra 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, bod 36).
- 34 Po štvrté a nakoniec treba pripomenúť, že osobe, ktorá podala návrh na vyhlásenie neplatnosti, prináleží preukázať okolnosti, ktoré umožňujú dospieť k záveru, že majiteľ ochrannej známky Európskej únie nekonal pri podaní prihlášky tejto ochrannej známky v dobrej viere (pozri rozsudok z 8. mája 2014, Simca, T-327/12, EU:T:2014:240, bod 35 a citovanú judikatúru), pričom dobrá viera sa predpokladá až do preukázania opaku [rozsudok z 13. decembra 2012, pelicantravel.com/ÚHVT – Pelikan (Pelikan), T-136/11, neuvverejnený, EU:T:2012:689, bod 57].
- 35 S prihliadnutím na tieto predchádzajúce úvahy treba preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom odvolací senát dospel k záveru, že žalobca pri podávaní prihlášky napadnutej ochrannej známky nekonal v dobrej viere.

Neexistencia dobrej viery žalobcu

- 36 Z bodov 35 a 37 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát pri konštatovaní, že žalobca nekonal v dobrej viere, vychádzal zo skutočnosti, že žalobca sa pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v skutočnosti snažil parazitujúcim spôsobom využívať dobré meno pána Jana Neheru a staršej československej ochrannej známky a získať tak neoprávnený prospech z tohto dobrého mena. Základom záveru odvolacieho senátu je teda úmysel konať parazitujúcim spôsobom („free-riding“) vo vzťahu k uvedenému dobrému menu.
- 37 Za týchto okolností spomedzi rôznych skutočností, ktoré možno zohľadniť na účely celkového posúdenia konania alebo nekonania v dobrej viere žalobcu, je osobitne relevantné preskúmať okrem skutkového a historického kontextu sporu aj stupeň právnej ochrany, skutočného používania a dobrého mena tak staršej československej ochrannej známky, ako aj mena pána Jana Neheru, ako aj to, do akej miery žalobca o týchto skutočnostiach vedel.
- 38 Okrem toho vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 33 vyššie sa príslušná skupina verejnosti v prejednávanej veci na účely posúdenia dobrého mena staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Nehera, ako aj neoprávnené získaného prospechu z tohto dobrého mena skladá z priemerných spotrebiteľov výrobkov uvedených v bode 4 vyššie, teda širokej verejnosti Únie.

– Skutkový a historický kontext

- 39 Je nesporné, že pán Jan Nehera, narodený v roku 1899 v Kostelci na Hané (teraz Česká republika), bol podnikateľom v odvetví módy pôsobiacim v Československu v 20., 30. a 40. rokoch 20. storočia. Konkrétne začiatkom 30. rokov založil v Prostějove (teraz v Českej republike) podnik, ktorého obchodné meno odkazovalo na jeho priezvisko a ktorý vyrábal a uvádzal na trh dámske, pánske a detské konfekčné oblečenie, ako aj módne doplnky. Vďaka moderným manažérskym metódam a intenzívnemu používaniu reklamy zaznamenala táto spoločnosť určitý úspech v Československu a zahraničí. Pred II. svetovou vojnou zamestnával takmer 1 000 zamestnancov a mal sieť viac ako 130 butikov v Európe, Spojených štátoch a Afrike. Uvedený podnik pokračoval vo svojej činnosti počas II. svetovej vojny, kde po tom, čo bolo pánovi Jánovi Neherovi nariadené „zlúčenie“, skutočný dohľad nad podnikom vykonával nemecký štátny príslušník. Dňa 1. januára 1946 bol podnik znárodnený a vlastníctvo bolo prevedené na československý štát. Podnik vo svojej činnosti pokračoval pod novým obchodným menom, ktorý už neodkazoval na priezvisko jeho zakladateľa. V tom čase pán Jan Nehera už opustil Československo a usadil sa v Maroku, kde pokračoval v prevádzkovaní dvoch obchodov s oblečením a kde v roku 1958 zomrel.
- 40 Je tiež nesporné, že prostredníctvom svojho podniku pán Jan Nehera podal v Československu prihlášku ochrannej známky, teda staršej československej ochrannej známky, ktorá je zhodná s napadnutou ochrannou známkou (pozri bod 7 vyššie). Táto ochranná známka bola zapísaná v júni 1936 pod číslom 6414 v československom registri obchodných komôr, pričom vedľajší účastníci konania predložili výpis z tohto registra. Pán Ján Nehera používal uvedenú ochrannú známku v 30. a 40. rokoch 20. storočia v Československu a v zahraničí na uvádzanie výrobkov vyrobených jeho podnikom na trh. Túto ochrannú známku tiež používal vo svojich marockých obchodoch s oblečením až do 50. rokov 20. storočia.
- 41 Žalobca je slovenským podnikateľom pôsobiacim v oblasti reklamy a marketingu. Nemá nijaký príbuzenský vzťah s pánom Janom Neherom a jeho rodinou. V roku 2006 podal v Českej republike prihlášku národnej ochrannej známky, ktorá je zhodná so staršou československou ochrannou známkou a napadnutou ochrannou známkou a získal jej zápis, pričom platnosť tejto

českej ochrannej známky uplynula v roku 2016. Dňa 6. mája 2013 podal prihlášku napadnutej ochrannej známky ako ochrannej známky Európskej únie, pričom táto ochranná známka bola zapísaná 31. októbra 2014 (pozri body 2, 3 a 6 vyššie). V roku 2014 začal s predvádzaním kolekcie dámskeho oblečenia na módnych prehliadkach a s ich uvádzaním na trh, pričom používal napadnutú ochrannú známku.

– *Právna ochrana staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Neheru*

- 42 Zo spisu nevyplýva a ani nikto z účastníkov konania netvrdí, že staršia československá ochranná známka bola ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky ešte zapísaná v mene tretej osoby. Naopak EUIPO na jednej strane priznáva, že staršia československá ochranná známka zanikla v roku 1946. Z výpisu z československého registra obchodných komôr predloženého vedľajšími účastníkmi konania totiž vyplýva, že táto ochranná známka bola vymazaná v júni 1946. Na druhej strane je nesporné, že ak bola národná ochranná známka, ktorá je zhodná so staršou československou ochrannou známkou, zapísaná v Českej republike v mene tretej osoby od roku 1992 až do roku 2002, platnosť tejto ochrannej známky sa skončila pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky.
- 43 Nebolo ani preukázané, ani nikto netvrdí, že na meno pána Jana Neheru sa ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky vzťahovala osobitná právna ochrana.

– *Používanie staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Neheru*

- 44 Zo spisu tiež nevyplýva a ani nikto z účastníkov konania netvrdí, že staršia československá ochranná známka alebo meno pána Jana Neheru v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky ešte používala tretia osoba na uvádzanie oblečenia na trh. EUIPO totiž na jednej strane priznáva, že s výnimkou určitého používania v Maroku v 50. rokoch 20. storočia pánom Janom Neherom sa táto ochranná známka po roku 1946 už nepoužívala. Vedľajší účastníci konania sa tiež neodvolávajú na akékoľvek iné používanie uvedenej ochrannej známky, či už v Európe po znárodnení podniku pána Jana Neheru v roku 1946 alebo v Maroku po jeho smrti v roku 1958. Na druhej strane sa nezdá, že by tretia osoba, teda majiteľ národnej ochrannej známky, zhodne so staršou československou ochrannou známkou, zapísanou v Českej republike od roku 1992 do roku 2002, ju niekedy používala.

– *Dobré meno staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Neheru*

- 45 Na rozdiel od zrušovacieho oddelenia odvolací senát v bodoch 33 a 34 napadnutého rozhodnutia konštatoval na jednej strane, že pán Jan Nehera bol „známou osobou“, a na druhej strane, že staršia československá ochranná známka si ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky prinajmenšom ešte „zachovala určité dobré meno“ a zachovala si tak „historickú hodnotu“.
- 46 Účastníci konania sa zhodujú na tom, že staršia československá ochranná známka a meno pána Jana Neheru mali v 30. a 40. rokoch 20. storočia prinajmenšom určité dobré meno alebo známosť v Československu. Nezhodujú sa však v tom, či toto dobré meno alebo táto známosť pretrvávala ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky.

- 47 Žalobca totiž zastáva názor, že Jan Nehera a staršia československá ochranná známka sú dnes úplne v zabudnutí. EUIPO tiež pripúšťa, že sa na prvý pohľad zdá, že neexistuje nijaký dôkaz preukazujúci, že by si v Českej republike alebo na Slovensku ešte zachovali nejaké dobré meno. Iba vedľajší účastníci konania tvrdia, že v roku 2013 ešte mali dobré meno v týchto dvoch členských štátoch.
- 48 V tejto súvislosti treba v prvom rade konštatovať, že na preukázanie pretrvávania tohto dobrého mena vedľajší účastníci konania v konaní pred Všeobecným súdom len odkazujú na dva dôkazy, a to na jednej strane na článok encyklopédie Wikipédia venovaný Janovi Neherovi a na druhej strane na univerzitnú bakalársku prácu českej študentky o znárodnení podniku pána Jana Neheru a jeho histórii v rokoch 1945 – 1948. Vedľajší účastníci konania sa odvolávajú najmä na výňatok z tejto univerzitnej bakalárskej práce, podľa ktorej „jméno Jana Nehery se vrylo do paměti jako jednoho z největších československých podnikatelů v konfekcionářském průmyslu první [Československé] republiky“.
- 49 Hoci dva dôkazy uvádzané vedľajšími účastníkmi konania obsahujú informácie o histórii pána Jana Neheru a jeho podniku v 30. a 40. rokoch 20. storočia, neposkytujú nijaké podrobné informácie, ktoré by mohli preukázať, že pán Jan Nehera alebo staršia československá ochranná známka boli v roku 2013 ešte známe značnej časti príslušnej skupiny verejnosti. Okrem toho samotný EUIPO považuje tieto dva dôkazy za nepresvedčivé.
- 50 Ďalej žalobca správne uvádza, že ani ďalšie dôkazy predložené vedľajšími účastníkmi konania pred EUIPO neumožňujú preukázať pretrvávajúce dobré meno pána Jana Neheru alebo staršej československej ochrannej známky. Vedľajší účastníci konania založili do spisu EUIPO napríklad po prvej fotografii vyhotovenú v Maroku v 50. rokoch 20. storočia, na ktorej je zobrazený obchod, na ktorom sa vyníma staršia československá ochranná známka, po druhé pamätnú brožúru, ktorú v roku 2000 zverejnil slovenský podnik Ozeta pri príležitosti svojho šesťdesiateho výročia, v ktorej predstavovala otvorenie závodu v Trenčíne (teraz na Slovensku) v roku 1940 podnikom pána Jana Neheru, či dokonca po tretie viaceré články v tlači a iné dokumenty týkajúce sa činnosti žalobcu. Tieto rôzne dôkazy však neobsahujú nijakú informáciu preukazujúcu aktuálnu známosť pána Jana Neheru alebo staršej československej ochrannej známky v rámci príslušnej skupiny verejnosti ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky.
- 51 Žalobca osobitne upriamuje pozornosť Všeobecného súdu na rozhovor módného tvorca, ktorý predložili vedľajší účastníci konania. V tomto rozhovore uskutočnenom v roku 2015, t. j. dávno pred podaním návrhu na vyhlásenie neplatnosti napadnutej ochrannej známky a v dôsledku toho bez akejkoľvek súvislosti s touto ochrannou známkou, pán Samuel Drira, spoluzakladateľ a šéfredaktor francúzskeho módného časopisu, vysvetlil, že o existencii ochrannej známky Nehera bol informovaný len deň pred príchodom do Bratislavy a stretnutím so žalobcom, ktorý mu ponúkol miesto kreatívneho riaditeľa vo svojom podniku. Zdá sa teda, že ani odborník v oblasti módy prijatý do zamestnania žalobcom na spustenie jeho činnosti konfekcie dámskeho oblečenia vôbec nevedel o existencii staršej československej ochrannej známky.
- 52 Napokon treba poznamenať, že od roku 1946, v ktorom sa staršia československá ochranná známka prestala používať v Európe, do roku 2013, v ktorom žalobca podal prihlášku napadnutej ochrannej známky, uplynulo takmer sedem desaťročí.
- 53 Za týchto podmienok vedľajší účastníci konania nepredložili dôkaz, ktorý im prináleží predložiť podľa judikatúry pripomenutej v bode 34 vyššie, že v roku 2013 staršia československá ochranná známka mala v Českej republike, na Slovensku alebo v iných členských štátoch určité dobré

meno, alebo že meno pána Jana Neheru bolo ešte známe značnej časti príslušnej skupiny verejnosti. Z toho vyplýva, že odvolací senát nesprávne konštatoval, že táto ochranná známka „si zachovala určité dobré meno“ a že toto meno bolo v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky ešte známe.

– *Skutočnosť, že žalobca vedel o predchádzajúcej existencii a dobrom mene staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Neheru*

- 54 Je nesporné, ako konštatoval odvolací senát v bode 29 napadnutého rozhodnutia, že žalobca v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky vedel o existencii a predchádzajúcom dobrom mene pána Jana Neheru a staršej československej ochrannej známky.
- 55 Zo spisu a najmä z vysvetlení žalobcu uvedených v žalobe, ako aj v e-maile, ktorý 16. februára 2016 zaslal pani Sehnalovej, totiž vyplýva, že hľadal staršiu, nepoužívanú a zabudnutú ochrannú známku, ktorú by mohol používať na spustenie svojej vlastnej činnosti týkajúcej sa výroby konfekcie dámskeho oblečenia. Po tom, čo zvažoval viacero mien, rozhodol sa používať ochrannú známku Nehera Praguea, neskôr staršiu československú ochrannú známku s cieľom „vzdať úctu“ „zlatému veku československého textilného priemyslu 30. rokov 20. storočia“ a najmä pánovi Jan Neherovi, ktorého považuje za „veľkú osobnosť“ a „symbol“ tohto „blahodarného obdobia“ pre československý odevný priemysel.

– *Celkové posúdenie*

- 56 Z bodov 42 až 53 vyššie vyplýva, že ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky staršia československá ochranná známka a meno pána Jana Neheru už neboli ani zapísané, ani chránené, ani používané treťou osobou na uvádzanie oblečenia na trh, ani nemali dobré meno v príslušnej skupine verejnosti.
- 57 Konanie parazitujúcim spôsobom vo vzťahu k dobrému menu označenia alebo mena, ako ho uvádza odvolací senát v napadnutom rozhodnutí s cieľom odôvodniť konštatovanie, že žalobca nekonal v dobrej viere, je však v zásade možné len vtedy, ak toto označenie alebo meno má skutočne určité dobré meno alebo určitú známosť (pozri analogicky rozsudok z 3. septembra 2015, Iron & Smith, C-125/14, EU:C:2015:539, bod 29).
- 58 Súd Únie tak už konštatoval u osoby, ktorá podala prihlášku ochrannej známky Európskej únie, úmysel neoprávnene využívať zachované dobré meno staršej ochrannej známky, a to aj vtedy, keď sa táto ochranná známka už nepoužíva (rozsudok z 8. mája 2014, Simca, T-327/12, EU:T:2014:240), alebo aktuálnu známosť mena určitej fyzickej osoby (rozsudok zo 14. mája 2019, NEYMAR, T-795/17, neuvverejnený, EU:T:2019:329), v prípade, že toto zachované dobré meno alebo táto aktuálna známosť boli náležite preukázané. Konštatoval však, že nedošlo k zneužitiu dobrého mena pojmu, na ktoré sa odvoláva tretia osoba, a teda že prihlasovateľ ochrannej známky konal v dobrej viere, keďže tento pojem nebol zapísaný, ani používaný, ani nemal dobré meno v Únii [pozri rozsudok z 29. novembra 2018, Khadi and Village Industries Komisia/EUIPO – BNP Best Natural Products (Khadi Ayurveda), T-683/17, neuvverejnený, EU:T:2018:860, body 68 až 71].

- 59 Za týchto podmienok vzhľadom na neexistenciu zachovaného určitého dobrého mena staršej československej ochrannej známky a aktuálnej známosti mena pána Jana Neheru v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky neskoršie používanie poslednej uvedenej ochrannej známky žalobcom v zásade nemohlo predstavovať konanie parazitujúcim spôsobom, ktoré by znamenalo, že žalobca nekonal v dobrej viere.
- 60 Tento záver nespochybňuje skutočnosť, že žalobca vedel o existencii a dobrom mene pána Jana Neheru a staršej československej ochrannej známky (pozri body 54 a 55 vyššie). Samotná okolnosť, že prihlasovateľ ochrannej známky vie alebo má vedieť, že tretia osoba v minulosti používala ochrannú známku, ktorá je zhodná alebo podobná prihlasovanej ochrannej známke, totiž nestačí na preukázanie toho, že prihlasovateľ nekonal v dobrej viere (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 27. júna 2013, *Malaysia Dairy Industries*, C-320/12, EU:C:2013:435, body 36 a 37 a citovanú judikatúru, a z 29. novembra 2018, *Khadi Ayurveda*, T-683/17, neuvverejnený, EU:T:2018:860, bod 69).
- 61 Treba však ešte preskúmať ostatné tvrdenia EUIPO a vedľajších účastníkov konania, ktorými sa v podstate snažia preukázať úmysel parazitovania a nekonanie v dobrej viere žalobcu nezávisle od existencie zachovaného dobrého mena staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Nehera.
- 62 Po prvé EUIPO, ktorého podporujú vedľajší účastníci konania, v podstate vytýka žalobcovi, že sa snažil vytvoriť súvislosť medzi svojou činnosťou na jednej strane a staršou československou ochrannou známkou a pánom Janom Neherom na druhej strane. Podľa EUIPO si žalobca zabezpečil výhodu na trhu tým, že vytvoril obraz svojho podniku na výslovnom vzťahu s ochrannou známkou, ktorá mala kedysi dobré meno, a podnikateľom, ktorý bol kedysi známy.
- 63 V tejto súvislosti je síce pravda, ako v podstate uviedol odvolací senát v bode 35 napadnutého rozhodnutia, že žalobca vytvoril súvislosť medzi svojím podnikom a staršou československou ochrannou známkou. Je totiž nesporné, že viackrát odkázal na túto ochrannú známku a na pána Jana Neheru v rámci komunikačnej a marketingovej stratégie svojho podniku. Mnohé dokumenty v spise, ako napríklad internetová stránka tohto podniku, jeho stránka na sociálnej sieti Facebook a viaceré články v tlači, poukazujú na skutočnosť, že uvedený podnik „obnovil“ a „oživil“ staršiu ochrannú známku Nehera vytvorenú pánom Janom Neherom v 30. rokoch 20. storočia.
- 64 Treba však pripomenúť, že podľa judikatúry existencia súvislosti medzi neskoršou ochrannou známkou a starším označením vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti sama osebe nemôže stačiť na vyvodenie záveru o existencii neoprávnene získaného prospechu z dobrého mena staršieho označenia alebo mena (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 27. novembra 2008, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, bod 32, a z 3. septembra 2015, *Iron & Smith*, C-125/14, EU:C:2015:539, bod 31).
- 65 Okrem toho treba uviesť, že pojem neoprávnene získaný prospech z dobrého mena označenia alebo mena sa vzťahuje na prípad, keď tretia osoba využije staršiu ochrannú známku alebo staršie meno, ktoré má dobré meno, aby získala prospech z jej príťažlivosti, dobrej povesti a prestíže a využila bez akejkoľvek finančnej náhrady a bez toho, aby sama musela v tejto súvislosti vynaložiť vlastnú snahu, obchodné úsilie vynaložené majiteľom staršej ochrannej známky na vytvorenie a udržiavanie povesti uvedeného označenia alebo uvedeného mena (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2009, *L'Oréal a i.*, C-487/07, EU:C:2009:378, bod 49).

- 66 V prejednávanej veci však žalobca tvrdí bez toho, aby to EUIPO a vedľajší účastníci konania spochybnili, že staršia československá ochranná známka a meno pána Jana Neheru boli v roku 2013 úplne zabudnuté v príslušnej skupine verejnosti a že on sám venoval veľké úsilie, čas a peniaze na to, aby oživil ochrannú známku Nehera a dal do povedomia históriu pána Jana Neheru a jeho podniku. Z toho vyplýva, že žalobca nielenže vôbec parazitujúcim spôsobom nevyužíval dobré meno staršej československej ochrannej známky a mena pána Jana Neheru, ale vynaložil vlastné obchodné úsilie, aby oživil obraz tejto ochrannej známky a obnovil tak na vlastné náklady uvedené dobré meno. Za týchto okolností samotná skutočnosť, že na účely propagácie napadnutej ochrannej známky odkazoval na historickú povesť pána Jana Neheru a staršej československej ochrannej známky, sa nezdá byť v rozpore s čestnými praktikami v priemysle alebo obchode.
- 67 EUIPO a vedľajší účastníci konania po druhé tvrdia, že žalobca sa snažil uviesť verejnosť do omylu tým, že u nej vyvolal dojem, že je legitímnym pokračovateľom a nástupcom pána Jana Neheru. Vedľajší účastníci konania konkrétne vytýkajú žalobcovi, že chcel vytvoriť „ilúziu kontinuity“ a „falošný dedičský vzťah“ medzi jeho podnikom a podnikom pána Jana Neheru. Vedľajší účastníci konania tiež uvádzajú článok 7 ods. 1 písm. g) nariadenia 2017/1001, ktorý stanovuje, že do registra sa nezapíšu ochranné známky, ktoré môžu klamať verejnosť, napríklad pokiaľ ide o povahu, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služieb.
- 68 V tejto súvislosti treba poznamenať, že nemožno vylúčiť, že za určitých osobitných okolností by opätovné použitie staršej ochrannej známky, ktorá mala kedysi dobré meno, alebo mena kedysi známej osoby mohlo vyvolať falošný dojem o kontinuite alebo dedičskom vzťahu s touto staršou ochrannou známkou alebo s touto osobou. Tak by to mohlo byť najmä v prípade, ak prihlasovateľ ochrannej známky vystupuje v príslušnej skupine verejnosti ako právny alebo hospodársky nástupca majiteľa staršej ochrannej známky, hoci medzi majiteľom staršej ochrannej známky a prihlasovateľom ochrannej známky neexistuje žiadny vzťah kontinuity alebo dedičský vzťah. Takúto okolnosť by bolo možné zohľadniť na účely prípadného preukázania nekonania prihlasovateľa ochrannej známky v dobrej viere a následného konštatovania neplatnosti novej ochrannej známky na základe ustanovení článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.
- 69 V prejednávanej veci je však najprv potrebné uviesť, že odvolací senát nezaložil svoje úvahy na úmysle žalobcu vyvolať falošný dojem o kontinuite alebo dedičskom vzťahu medzi svojím podnikom a podnikom pána Jana Neheru.
- 70 Ďalej a v každom prípade nebolo preukázané ani tvrdené, že žalobca sa odvolával na príbuzenský vzťah s pánom Janom Neherom alebo že sa prezentoval ako dedič a právny nástupca pána Jana Neheru alebo jeho podniku. Okrem toho žalobca sa tým, že uviedol, že obnovil a oživil ochrannú známku, ktorá bola v rozkvetení v 30. rokoch 20. storočia, skôr snažil presvedčiť o prerušení, a teda o neexistencii kontinuity medzi činnosťou pána Jana Neheru a jeho vlastnou činnosťou. Preto sa nezdá, že by sa žalobca úmyselne snažil vytvárať falošný dojem o kontinuite alebo dedičskom vzťahu medzi svojím podnikom a podnikom Jan Neheru.
- 71 Napokon ustanovenia článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia 2017/1001 sú v rámci tejto žaloby úplne irelevantné. Odvolací senát totiž vyhlásil napadnutú ochrannú známku za neplatnú nie na základe ustanovení článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s ustanoveniami článku 7 ods. 1 písm. g) toho istého nariadenia týkajúcimi sa ochranných známk, ktoré môžu klamať verejnosť, ale len na základe ustanovení článku 52 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia týkajúcich sa nekonania v dobrej viere.

- 72 Vedľajší účastníci konania po tretie tvrdia, že žalobca sa snažil podviesť potomkov a dedičov pána Jana Neheru a zbaviť ich práv tým, že pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky nezískal ich súhlas.
- 73 V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že odvolací senát nezaložil svoje odôvodnenie na úmysle žalobcu podviesť potomkov a dedičov pána Jana Neheru alebo ich zbaviť ich práv.
- 74 Na druhej strane staršia československá ochranná známka a meno pána Jana Neheru už neboli ku dňu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky predmetom nijakej právnej ochrany v prospech tretej osoby (pozri body 42 a 43 vyššie). Z toho vyplýva, že potomkovia a dediči pána Jana Neheru nemali nijaké právo, ktoré by mohlo byť predmetom podvodu alebo ktorého by ich žalobca zbavil. Preto sa nezdá, že by žalobca pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky mal v úmysle podviesť potomkov a dedičov pána Jana Neheru alebo ich zbaviť ich údajných práv.
- 75 Vedľajší účastníci konania po štvrté tvrdia, že pán Jan Nehera bol pri znárodnení svojho podniku v roku 1946 protiprávne a neoprávnene zbavený svojho majetku. Domnievajú sa, že v súlade so zásadou, podľa ktorej právo nemôže vzniknúť z protiprávneho konania (*ex iniuria ius non oritur*), nikto nemôže v súčasnosti mať prospech z tejto nespravodlivosti, aby sa použitím mena pána Jana Neheru obohatil.
- 76 V tejto súvislosti treba uviesť, že znárodnenie podniku pána Jana Neheru v roku 1946 nemožno pripísať žalobcovi. To isté platí v prípade neexistencie ochrany a používania staršej československej ochrannej známky počas takmer siedmich desaťročí, ako aj zániku dobrého mena tejto ochrannej známky a známosti jej tvorca. Za týchto podmienok okolnosť, že pán Jan Nehera bol protiprávne alebo neoprávnene zbavený svojho majetku, nemôže preukazovať, že žalobca nekonal v dobrej viere.
- 77 V piatom a poslednom rade EUIPO tvrdí, že ako uviedol odvolací senát v bode 36 napadnutého rozhodnutia, pojem nekonanie v dobrej viere nevyhnutne neznamená akýsi stupeň morálnej nepoctivosti.
- 78 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že podľa judikatúry pripomenutej v bode 23 vyššie pojem nekonanie v dobrej viere predpokladá existenciu určitého stavu mysle alebo nečestného úmyslu. V prejednávanvej veci EUIPO a vedľajší účastníci konania pritom nepreukázali, že žalobca bol pri podávaní prihlášky napadnutej ochrannej známky vedený určitým stavom mysle alebo nečestným úmyslom.
- 79 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolací senát nesprávne usúdil, že žalobca mal v úmysle neoprávnene využívať dobré meno pána Jana Neheru a staršej československej ochrannej známky a na základe toho nesprávne dospel k záveru, že pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky nekonal v dobrej viere.
- 80 Preto treba jedinému žalobnému dôvodu žalobcu vyhovieť a napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

O trovách

- 81 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V tomto prípade nemali EUIPO a vedľajší účastník konania vo veci úspech. Keďže žalobca navrhol uložiť

EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom, je opodstatnené rozhodnúť, že EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi v rámci tohto konania.

- 82 Okrem toho žalobca navrhol, aby bola EUIPO uložená povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania pred odvolacím senátom. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na základe článku 190 ods. 2 rokovacieho poriadku sa nutné výdavky vynaložené účastníkmi konania v súvislosti s konaním pred odvolacím senátom považujú za nahraditeľné trovy konania. Preto treba tiež EUIPO uložiť povinnosť nahradiť nevyhnutné náklady vynaložené žalobcom v konaní pred odvolacím senátom.
- 83 Okrem toho podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 10. marca 2021 (vec R 1216/2020 – 2) sa zrušuje.**
- 2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené pánom Ladislavom Zdútom vrátane trov konania nevyhnutne vynaložených na účely konania pred odvolacím senátom EUIPO.**
- 3. Pani Isabel Nehera, pán Jean-Henri Nehera a pani Natacha Sehnal znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Petrлік

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. júla 2022.

Podpisy